

සාහිත්‍ය, මහා සම්ප්‍රදාය හා චූල සම්ප්‍රදාය ලෙස වර්ගීකරණය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

සම්පත් ඒ. ජී. ඒ.

ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය

agaruna20@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

සංස්කෘතිය යන්න මිනිසාගේ ආකල්ප, සිතූම් පැතුම්, ආචාර විධි සහ මානව සබඳතා ආදියෙහි සමස්ත එකතුවෙන් නිර්මිත වන්නා වූ සංකල්පයකි. පුද්ගල සමාජානුයෝජනය හා සමාජ ජීවියකු වශයෙන් මිනිසා අත්පත් කරගන්නා සියලු අංග, සංස්කෘතියේ නියෝජන වෙයි. ඒ අනුව සාහිත්‍යය ද සංස්කෘතියේ කලාත්මක මුහුණුවර පිළිබිඹු කරන දර්ශකයකි. යම් සාහිත්‍ය ධාරාවක විකාසනය උදෙසා සංස්කෘතිය කොතරම් සාධනීය මාධ්‍යයක් වනවා ද යන්න මෙන් ම එය එක එල්ලේ අධ්‍යයනයට නතු කරගත හැකි අන්දමේ පහසු කාර්යයක් නොවන බව ද මෙහි දී අවබෝධ වෙයි. එබැවින් සංස්කෘතිය පිළිබඳ දළ අවබෝධයක් ලබා ගැනීම සිංහල සාහිත්‍යයේ විකාසනය පිළිබඳ හැදෑරීමට සපයන්නේ ඉමහත් පිටිවහලකි. ඊ. බී. ටයිලර්ට අනුව මිනිසාගේ අගය කරන්නාවූත් පරිණත වූත් දැනුම, විශ්වාස, කලා, සදාචාරධර්ම, නීති රීති, සිරිත් විරිත් හා අනෙකුත් හැකියාවල සමස්තය සංස්කෘතිය වේ. ඒ අනුව සාහිත්‍යය සහ සංස්කෘතිය යන්න අත්‍යන්තයෙන් බැඳී පවතින්නා වූ සාධක දෙකකි. ඒ ඒ සාහිත්‍ය ප්‍රවාහයන් ගොඩනැගීම උදෙසා එම සංස්කෘතික හරපද්ධතීන් කෙරෙන් සැපයෙන්නේ ඉමහත් දායකත්වයකි. ඒ අනුව සංස්කෘතිය යන්න වටහා ගැනීමත් ලාංකේය සිංහල සාහිත්‍ය ගොඩනැගීමෙහි ලා සංස්කෘතියෙන් ලද පිටිවහල හඳුනා ගැනීමත් කෙරෙන් සාහිත්‍ය යන්න සංස්කෘතියේ දර්ශකයක් ලෙස ඉස්මතු වන්නේ කෙසේ ද යන්න හඳුනාගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ යි. විදග්ධ ප්‍රිය සාහිත්‍යය කෙරෙන් ගොඩනැගෙන මහා සම්ප්‍රදායත් එකී නිර්මාණයන්ගේ ලක්ෂණත් හඳුනාගනිමින් මහා සම්ප්‍රදායේ නිර්මාණ කෙරෙන් සංස්කෘතිය විචරණය වන්නේ කෙසේ ද යන්න විමසා බැලීමත්, ජන සංස්කෘතිය, ජනශූතිය ඇසුරෙහි ගොඩනැගෙන චූල සම්ප්‍රදායේ නිර්මාණ කෙරෙන් මෙරට ගැමි සංස්කෘතිය නිරූපණය වන්නේ කෙසේ ද යන්න විමසා බැලීමත් මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණු අතර වේ. ලාංකේය සිංහල සාහිත්‍යය විකාසනයේ දී ඒ ඒ කාල රාමුවට මෙන් ම සමාජ සංස්කෘතියට හැඩගැසී ඇති ආකාරයත්, එකී සංස්කෘතික අංග සාහිත්‍ය තුළින් පිළිබිඹු වන ආකාරයත් විමසා බැලීමේ දී සංස්කෘතියෙහි දර්ශකයක් ලෙසින් සාහිත්‍යය හඳුන්වාදීමේ වරදක් නොමැති බව පැහැදිලි වෙයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් වූ මෙමගින් විදග්ධ සමාජය ඇලුම් කළ පාණ්ඩිතය ප්‍රිය සාහිත්‍ය ධාරාව මහා සම්ප්‍රදාය ලෙසත්, ලාංකේය ගැමි සංස්කෘතිය හා බැඳී ගැමිජීවන රටාව තුළින් පෝෂණය වූ සාහිත්‍ය ධාරාව චූල සම්ප්‍රදාය ලෙසත් හඳුනාගත හැකි ය. ඒ ඒ සම්ප්‍රදායන් කෙරෙන් ලාංකේය සිංහල සංස්කෘතිය පිළිබිඹු වන ආකාරය මෙහි දී අධ්‍යයනයට බඳුන් කොට ඇත.

ප්‍රමුඛ පද : චූල සම්ප්‍රදාය, මහා සම්ප්‍රදාය, සංස්කෘතිය, සිංහල සාහිත්‍යය, සිංහල සාහිත්‍යයේ විකාසනය

An Investigative Study on the classification of Sinhala literature as Maha Sampradaya and Chula Sampradaya

Sampath A.G.A

Sabaragamuwa University of Sri Lanka

agaruna20@gmail.com

Abstract

Culture is a concept that is made up of the whole collection of human attitudes, thoughts, manners, and human relations. All aspects of individual socialisation and human acquisition as a social being are representations of culture. Accordingly, literature is also an indicator that reflects the artistic face of culture. It is understood that culture is a positive medium for the dissemination of a certain literary stream and that it is not an easy task that can be studied in one go. Therefore, gaining a thorough understanding of the culture provides a great foundation for the study of the evolution of Sinhala literature. Culture is the totality of knowledge, beliefs, arts, morals, laws, customs, and other capacities that man appreciates and matures. Accordingly, literature and culture are two factors that are closely related. A great contribution is provided by those cultural value systems to the formation of each literary stream. The basic purpose of this research is to understand the meaning of culture and identify the background of culture in literature. Among the objectives of this research are to examine how the culture is interpreted through the works of the great tradition by identifying the great tradition that is formed from popular literature and the characteristics of those works, and to inquire how the village culture of this country is represented through the works of the 'Chula' tradition that is formed in association with folk culture and folklore. It becomes clear that there is no mistake in introducing literature as an indicator of culture when examining how Sri Lankan Sinhala literature has been shaped by the respective time frame and social culture in broadcasting and how these cultural elements are reflected in literature. The scholarly literary stream favored by sophisticated society can be recognized as the Maha Sampradaya, and the Chula Sampradaya is the literary stream nurtured through the rural lifestyle associated with the Sri Lankan village culture. The way in which Sri Lankan Sinhalese culture is reflected in each tradition has been studied here.

Keywords: Chula tradition, Culture, Evolution of Sinhala literature, Maha tradition, Sinhala literature